

På baggrund af drøftelserne med de libanesiske myndigheder er der fastlagt en ny procedure for behandlingen og forelæggelsen af sager om indrejsetilladelse og rejselegitimation for statsløse palæstinensere.

Såvel op til som efter delegationsbesøget har Rigspolitiet modtaget indrejsetilladelser fra de libanesiske myndigheder i sager, der er forelagt inden for de senere måneder. Rigspolitiet har tillige under anvendelse af den nye procedure forelagt et antal sager for de libanesiske myndigheder, og har allerede i flere af sagerne – herunder i sager med frihedsberøvede personer – modtaget hjemrejsedokumenter.

Rigspolitiet har oplyst, at det fremgår af et træk fra Udlændingeregistret af 24. april 2004, at der denne dato var 2055 afviste asylansøgere i udsendelsesposition. Fordelingen af de 2055 personers nationaliteter svarer forholdsvis til fordelingen, der fremgår af Rigspolitiets »Handlingsplan for udsendelse af afviste asylansøgere«.

Det følger af udlændingelovens § 9 c, stk. 2, kan der efter ansøgning gives opholdstilladelse til en udlænding, der er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, hvis 1) udsendelse af udlændingen, jf. § 30, ikke har været mulig i mindst 18 måneder, 2) udlændingen har medvirket ved udsendelsesbestræbelserne i sammenhængende 18 måneder, og 3) udsendelse efter de foreliggende oplysninger for tiden må anses for udsigtsløs.

Spm. nr. S 3526

Til integrationsministeren (26/4 04) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren redegøre nærmere for, på hvilken baggrund 18 statsløse palæstinensere sidste år fik bevilget midlertidig opholdstilladelse, og i forlængelse heraf hvor mange af de cirka 200 statsløse palæstinensere der har fået afslag på asyl, og som venter på at blive udvist af Danmark, ministeren skønner vil få midlertidig opholdstilladelse, herunder om ministeren finder, at Dansk Flygtningehjælps anbefaling af, at der bør gives midlertidig opholdstilladelse i Danmark for afviste asylansøgere, der ikke umiddelbart kan hjemsendes, efter 18 måneders ophold her i landet, vil være rettesnor for Udlændingestyrelsen?«

Begrundelse

Spørgeren henviser til Politikens omtale af sagen den 25. april 2004. Heraf fremgår det, at omkring 200 statsløse palæstinensere, der har fået afslag på asyl, venter på at blive sendt ud af Danmark. I 2003 fik 18 statsløse palæstinensere midlertidig opholdstilladelse i Danmark med henvisning til, at de havde ventet længe på at blive hjemsendt efter afslag på anmodning om asyl. Spørgeren finder det stærkt betænkeligt, at der gives opholdstilladelse i Danmark med den begrundelse, at de afviste flygtnings hjemland ikke ønsker at modtage disse. Spørgeren er bekymret for, om Udlændingestyrelsens praksis risikerer at skabe præcedens, sådan at forstå at personer fra tredjeverdenslande, hvor disse landes regeringer ikke ønsker at modtage egne statsborgere, vil søge til Danmark og med en tilvished grænsende sandsynlighed vil få bevilget opholdstilladelse her i landet, selv om de ikke er i fare i hjemlandet. Spørgeren finder således ikke, at personer, der har fået afslag på anmodning om asyl, skal have opholdstilladelse i Danmark alene på baggrund af, at disse personer ikke for tiden kan hjemsendes. I den forbindelse ønsker spørgeren, at ministeren detaljeret redegør for Udlændingestyrelsens praksis på dette område og vurderer, hvorvidt Udlændingestyrelsen i praksis følger eller tilstræber at følge Dansk Flygtningehjælps anbefaling af, at der bør gives midlertidig opholdstilladelse til afviste asylansøgere efter 18 måneders ophold i Danmark. Dertil ønskes ministerens vurdering af, hvor mange af de 200 statsløse palæstinensere, som for tiden opholder sig i Danmark på trods af, at deres anmodning om asyl er blevet afvist, der vil få opholdstilladelse her i landet.

Svar (11/5 04)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Udlændingestyrelsen meddelte i 2003 opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 2, til 18 statsløse palæstinensere på grund af udsendeshindringer.

De 18 meddelte opholdstilladelser fordeler sig på 11 sager. Fire af sagerne vedrører statsløse palæstinensere fra Kuwait, mens de resterende sager vedrører statsløse palæstinensere fra Libanon.